

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci proti obžalovanému **F. S.**, pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2008 v Bratislave, prerokoval odvolanie obžalovaného a krajského prokurátora v Trnave, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, z 2. mája 2006, sp. zn. 1 T 12/05 a rozhodol

t a k t o :

I. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému
F. S., nar. X. v Š., bytom S., ul. M. č. X.

u k l a d á

ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

II. Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obžalovaného
F. S. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie:

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 2. mája 2006, sp. zn. 1 T 12/05 bol obžalovaný F. S. uznaný vinným z pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 16. júla 2003 asi o 22.35 hod., v S. na ul. M. č. X. v spálni vlastného bytu svojej družke A. B., stojacej jemu chrbtom, najmenej dvakrát omotal okolo krku čierny kábel, ktorým ju škrtil, potom ako poškodená stratila vedomie, položil ju na zem a z bytu odišiel, pričom v dôsledku škrtenia a dusenia, ktorým došlo k prerušeniu prívodu krvi a kyslíka do mozgu poškodenej A. B. spôsobil opuch mozgu s bezvedomím, krvné podliatiny na krku, krvný výron na sliznici ústnej dutiny a mäkkej časti úst a pomliaždenie ľavej lopatky.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1, s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol uložený trest prepadnutia veci a to čierneho kábla o dĺžke 70 cm.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana V. Z. P., a.s., pobočka G. s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný F. S. a krajský prokurátor v Trnave.

Obžalovaný F. S. v písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že rozsudok napáda čo do výroku o vine aj treste. Jeho konanie bolo ovplyvnené okolnosťami, ktoré nemohol ovplyvniť a vyplývalo zo subjektívnej nespokojnosti so stavom okolo neho. Na základe vykonaného

dokazovania súd nemal zaujať záver, že jeho úmyslom bolo poškodenú usmrtiť. Mal iba snahu potrestať ju za jej provokujúce správanie, pričom použil predmet, ktorý aj podľa vyjadrenia znalca bol spôsobilý aj na udretie a bolo iba na momentálnom psychickom rozpoložení páchatel'a, akým spôsobom sa rozhodol tento predmet použiť. Nemal motív poškodenú usmrtiť, svoj čin oznámil polícii, oľutoval ho a napomáhal orgánom trestného stíhania. Poukázal na znalecké posudky znalcov z odvetvia psychiatrie, z ktorých vyplýva, že nie je možné ani jednoznačne zaujať záver o otázke jeho príčetnosti v čase skutku, pričom všetky znalecké posudky majú rovnakú váhu. Nie je tiež pravdou, že poškodenej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Vyplýva to z výpovedí svedkov, ktorí ju videli po skutku, z jej spôsobu života a z toho, že z liečenia bola prepustená krátko po skutku bez akýchkoľvek následkov. Obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd, ak nenájde dôvody na jeho oslobodenie spod obžaloby, uznal ho vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a uložil mu primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal aj na zlý zdravotný stav obžalovaného, ktorý mu bráni vo výkone trestu odňatia slobody.

Krajský prokurátor v Trnave v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok napáda z dôvodu, že obžalovanému nebol uložený ochranný dohľad. Uznaný bol vinným zo skutku, ktorý by bol podľa trestného zákona súčasne platného kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V zmysle § 2 ods. 3 a § 76 os. 1 Tr. zák. mu preto mal byť uložený ochranný dohľad. Prokurátor preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 322 ods. 2 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o chýbajúcom výroku rozhodol.

Zástupkyňa Generálneho prokurátora navrhla vyhovieť odvolaniu krajského prokurátora a odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia mohli podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom

i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že dôvodné je iba odvolanie krajského prokurátora v Trnave.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové aj právne závery. Svoje rozhodnutie aj náležite a podrobne odôvodnil, na toto odôvodnenie poukazuje odvolací súd v celom rozsahu a odvolacím námietkam obžalovaného dodáva:

Správny je záver prvostupňového súdu v tom smere, že konanie obžalovaného smerovalo k usmrteniu poškodenej. Vyplýva to z výpovede poškodenej, podľa ktorej sa jej krátko pred skutkom obžalovaný usmrtením vyhrážal. Aj v okamihu, keď svoj skutok obžalovaný oznamoval policajtom, uviedol, že ponáhľať sa miesto činu by bolo zbytočné, lebo poškodená je mŕtva. Je teda zrejmé, že v čase, keď poškodenú nechal na mieste činu v bezvedomí, so zatiahnutým káblom okolo krku, bol v domnení, že je mŕtva. Čo sa týka motívu jeho konania, boli ním jednoznačne dlhodobé rozpory vyplývajúce z podozrenia, že poškodená udržuje styky s inými mužmi.

Nie je vôbec rozhodujúce, aké poranenia a s akými následkami utrpela poškodená, pretože páchatel' sa môže dopustiť pokusu trestného činu vraždy, a kvalifikačné znaky budú naplnené aj v prípade, že poškodený neutrpí žiadne poranenia. Je treba pripomenúť, že skutková veta napadnutého rozsudku ani žiadne konštatácie ohľadne závažnosti utrpených poranení poškodenou neobsahuje. Nie je tiež potrebné zaoberať sa otázkou, či predmet použitý proti poškodenej bolo možné použiť inak, ako na jej usmrtenie, keď z okolností prípadu je zrejmé, že predmetným káblom obžalovaný poškodenú nebil, ale jej ho omotal okolo krku a tým útočil na jej život.

Čo sa týka otázky pričetnosti obžalovaného, tak už prvostupňový súd sa musel vysporiadať s existenciou dvoch znaleckých posudkov znalcov z odboru psychiatrie, ktorí dospeli k odlišným záverom ohľadne miery zachovania ovládacej schopnosti obžalovaného. Za tejto situácie bol správne do konania pribraný ústav, a na základe záverov takéhoto znaleckého dokazovania prvostupňový súd sa zákon-

ným spôsobom vysporiadal so spornou otázkou. Aj najvyšší súd je toho názoru, že obžalovaný sa konania dopustil v stave tzv. vystupňovaného (t.j. nie patologického afektu), v dôsledku čoho jeho ovládacia schopnosť bola čiastočne obmedzená, avšak schopnosť rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť zostala zachovaná. Skutočnosť, že v konaní existujú viaceré znalecké posudky zaoberajúce sa tou istou otázkou neznamena, že súd nemá povinnosť dostupnými možnosťami tieto rozpory odstraňovať a v spornej otázke rozhodnúť.

Na základe uvedených skutočností krajský súd správne uznal obžalovaného F. S. vinným z pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Správny a v súlade so zákonom je aj výrok o uloženom treste odňatia slobody, keď prvostupňový súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu a použil zmierňovacie ustanovenie na uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Správny a v súlade so zákonom a vykonaným dokazovaním je tiež výrok o treste prepadnutia veci a výrok o náhrade škody.

Čo sa týka zdravotného stavu obžalovaného, nie je v kompetencii odvolacieho súdu sa v tomto štádiu touto otázkou zaoberať. Jej posúdenie je vecou prvostupňového súdu, resp. orgánov zabezpečujúcich výkon trestu odňatia slobody.

Je však treba uviesť, že odôvodnené sú námietky prokurátora o neuložení ochranného dohľadu obžalovanému.

Podľa § 2 ods. 3 Tr. zák. ochranné opatrenie sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď sa o ochrannom opatrení rozhoduje.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Ak sú splnené vyššie uvedené podmienky, uloženie ochranného dohľadu je obligatórne. V prejednávanom prípade uznal súd obžalovaného vinným zo skutku, ktorý podľa súčasne platného Trestného zákona je obzvlášť závažným zločinom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sám rozsudkom doplnil chýbajúci výrok o ochrannom dohľade a tento uložil obžalovanému vo výmere jeden rok.

Pretože odvolanie obžalovaného nebolo v žiadnom smere dôvodné, najvyšší súd ho podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 23. apríla 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: